

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

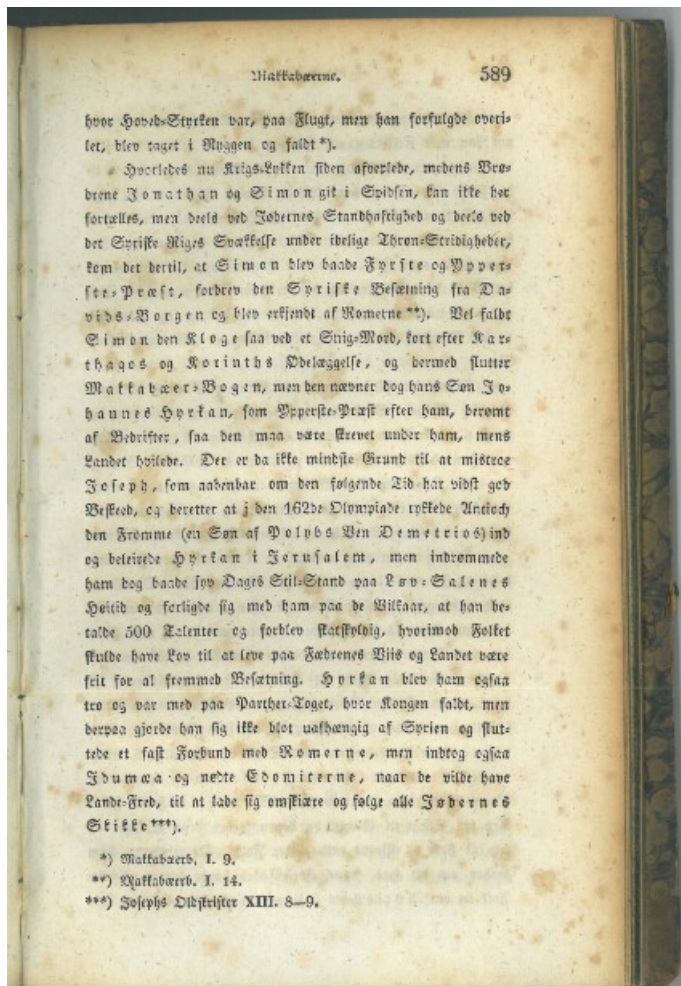
Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 589. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm31952/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

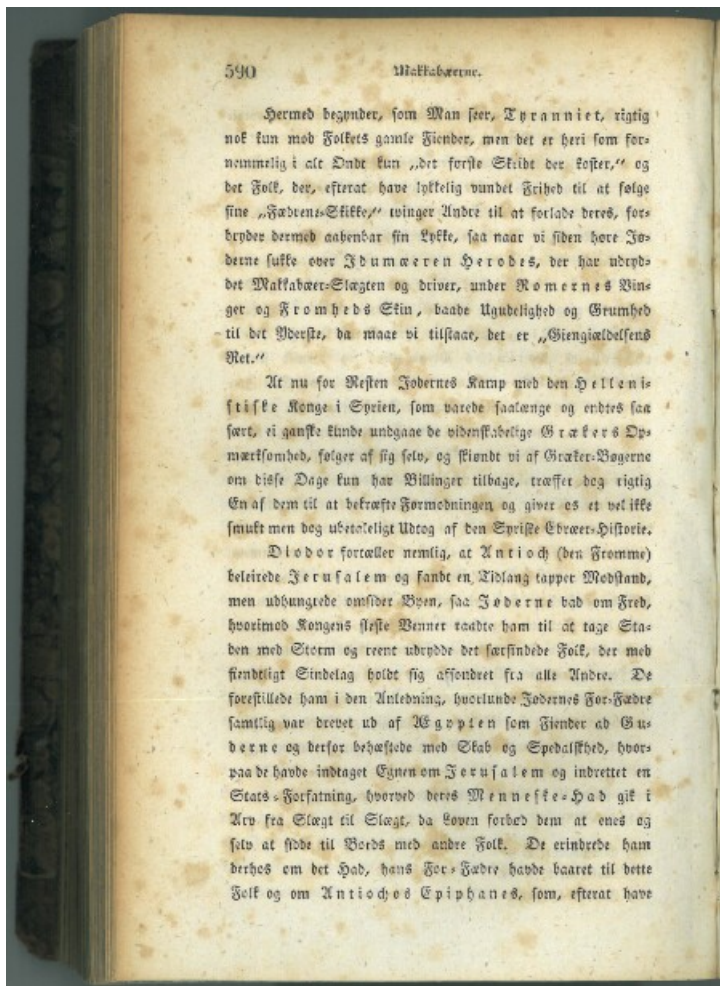
hvor Hoved-Streken var, paa Flugt, men han forfulgte oberis-
let, blev taget i Nøggen og faldt *).

Hverledes nu Krigs-Volken siden afoerlede, medens Væ-
drene Jonathan og Simon gik i Svindel, kan ikke hse
fortælls, men dets ved Jodernes Standsfastighed og dets ved
det Syriske Rigs Svækkelse under ibrisige Throns-Svindelighed,
kom det dertil, at Simon blev baade Fyrste og Oppers-
ste, Præst, forbered den Syriske Besætning fra Da-
vids-Rorgen og blev venfjendt af Romerne **). Det faldt
Simon den Kløge saa ved et Strig-Mord, kort efter Ka-
rtagos og Korinths Udelæggelse, og dermed slutte
Makkabæer-Bogen, men den nævner dog hans Son Jo-
hannes Hyrtan, som Opperste-Præst efter ham, broemt
af Bedrifter, saa den maa være Kædet under ham, mens
Landet hvilede. Der er da ikke mindste Grund til at misteere
Joseph, som aandræde om den følgende Tid har vidst god
Besked, og beretter at i den 162de Olympiade rystede Antioch
den Fremme (en Son af Polyks Ven Demetrios) ind
og betredte Hyrtan i Jerusaleim, men indvømmede
ham dog baade syv Dages Stil-Stand paa Euv-Salens
Høiud og forligte sig med ham paa de Vilkaar, at han be-
talde 500 Talenter og secklede Statsholdig, hvorimod Folket
skulde have Lov til at leve paa Jødernes Lids og Landet være
sejt for al fremmed Besætning. Hyrtan blev ham ogsaa
teo og var med paa Parther-Toget, hvor Kongen faldt, men
derpaa gjorde han sig ikke blot uafhængig af Syrien og slut-
tede et fast Forbund med Romerne, men indtog ogsaa
Jdumæa og nedte Edomiterne, naar de vilde have
Land-Fred, til at lade sig omfætre og følge alle Jødernes
Stikke ***).

*) Makkabæer. I. 9.

***) Makkabæer. I. 14.

***) Josephs Diktirifer XIII. 8-9.

Hermed begynder, som Man ser, Tyranniet, rigtig
nok kun mod Folkets gamle Fiender, men det er heri som før-
nemmelig i alle Døde kun „det første Skridt der koster,“ og
det Folk, der, efterat have lykkelig vandet Frihed til at følge
sine „Fædrens-Stikke,“ tvinger Andet til at forlade deres, fors-
kynde dermed aabenbar sin Lykke, saa naar vi siden høre Jø-
dernes Sukke over Jdumærens Herodes, der har udræds
det Makkabæer-Slægten og driver, under Romernes Wins-
ger og Romheds Stein, baade Ugudelighed og Grumhed
til det Hverste, da maa vi tilføje, det er „Gienfældens
Ret.“

At nu for Resten Jodernes Kamp med den Hellenis-
tiske Konge i Syrien, som varede saalænge og erdtes saa
svært, vi ganske kunde undgaae de videnskabelige Grækeres De-
mættfomhed, følger af sig selv, og fiendt vi af Græker-Rogerne
om disse Dage kun har Villinger tilbage, træffer dog rigtig
En af dem til at bekræfte Formodningen og giver os et vel ikke
smukt men dog ubestueligt Udtag af den Syriske Ervæer-Historie.

Diodor fortæller nemlig, at Antioch (den Fremme)
beleirede Jerusaleim og sendte en Udslag tappet Medstand,
men ubhængede omsider Væen, saa Jøderne bad om Fred,
hvorimod Kongens Hæer raadte ham til at tage Sta-
den med Storm og trent udræds det særindede Folk, der med
fiendtligt Sindelag holdt sig affordret fra alle Andet. De
forestillede ham i den Antledning, hvorlunde Jodernes For-Fædre
samtlig var drevet ud af Ugypten som Fiender ad Gus-
dernes og derfor behøvede med Skab og Spedalskhed, hoors
paa de havde indtaget Egnen om Jerusaleim og indrettet en
Stats-Forsætning, hvorved deres Menneste-Had gik i
Kev fra Slægt til Slægt, da Kongen forbed dem at enes og
sels at sidde til Vords med andre Folk. De erindrede ham
derhos om det Had, hans For-Fædre havde haaret til dette
Folk og om Antiochos Epiphans, som, efterat have